

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. J.**, bývajúceho v D. zastúpeného Mgr. A. L., advokátkou so sídlom vo V., proti žalovanému 1. **Ing. J. F., PhD.**, bývajúcemu v B., 2. **Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, IČO 00 151 866, o zaplatenie **66.387,84 €**, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 8 C 24/2010, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. apríla 2011 sp. zn. 3 Cdo 54/2011, takto

rozhodol:

Konanie o dovolaní **zastavuje.**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 8. decembra 2010 sp. zn. 16 NcC 44/2010 rozhodol ako súd nadriadený (§ 16 ods. 1 O.s.p.), že zákonná sudkyňa JUDr. E. Č. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 8C 24/2010.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal žalobca dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo 7. apríla 2011 sp. zn. 3 Cdo 54/2011 konanie o dovolaní zastavil (pre neodstrániteľný nedostatok podmienky konania) a žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania.

Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca dovolanie spolu s jeho doplnením kde namietal, že najvyšší súd rozhodol nesprávne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať v zmysle ustanovenia § 103 O.s.p. a dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký

nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť a preto treba dovolacie konanie zastaviť.

I keď Občiansky súdny poriadok výslovne nevypočítava procesné podmienky konania, možno z neho vyvodiť, že procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (v prvej hlave prvej časti). Na strane súdu k podmienkam konania patria také jeho vlastnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Takouto vlastnosťou je nepochybne aj funkčná príslušnosť, úprava ktorej dáva odpoveď na otázku, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Ustanovenie § 103 O.s.p. ukladá súdu povinnosť kedykoľvek za konania prihliadať na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Ak v konaní vyjde najavo taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia **odvolacieho súdu**, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že dovoláním možno napadnúť iba právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, teda len rozhodnutia, ktoré sú výsledkom prieskumnej činnosti odvolacieho súdu. Občianske súdne konanie je dvojinštančné; riadny opravný prostriedok môže byť uplatnený len u jediného súdu vyššieho stupňa.

Funkčná príslušnosť súdov v druhom stupni súdneho konania je upravená tak, že o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov rozhodujú krajské súdy (§ 10 ods. 1 O.s.p.) a o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa (v konaniach uvedených v § 9 ods. 2 O.s.p.) rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10 ods. 2 O.s.p.). Iné rozhodnutia krajských súdov alebo najvyššieho súdu nie sú preto spôsobilými predmetmi dovolania.

Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť súdu, ktorý by rozhodoval o dovolaniach proti rozhodnutiam, ktoré neboli vydané odvolacím súdom v inštančnom postupe. Funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky určuje len na rozhodovanie o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O.s.p.), ďalej na rozhodovanie o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov odvolacích (§ 10a ods. 1 O.s.p.), na rozhodovanie o dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho (§ 10a ods. 2 O.s.p.), na rozhodovanie o mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam súdov (§ 10a ods. 3 O.s.p.) a napokon na rozhodovanie o mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu (§ 10a ods. 4 O.s.p.).

O žiadny z vyššie uvedených prípadov v predmetnej veci nejde. Opravný prostriedok totiž smeruje proti uzneseniu, ktorým Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o zastavení dovolacieho konania pre nedostatok funkčnej príslušnosti (§ 104 ods. 1 O.s.p.); nerozhodol tu teda ako súd, ktorého rozhodnutie by bolo spôsobilé tvoriť predmet ďalšieho dovolacieho konania, resp. odvolacieho konania v zmysle citovaných zákonných ustanovení.

So zreteľom na uvedené treba vyvodit', že na prejednanie dovolania podaného žalobcom Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky chýba funkčná príslušnosť. Keďže chýbajúca funkčná príslušnosť predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienok konania, dovolacie konanie bolo treba zastaviť podľa § 104 ods 1 v spojení s § 243c O.s.p.

Výrok o trovách konania sa zakladá na ustanovení § 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 odas. 1 písm. c/ O.s.p., keď dovolacie konanie bolo zastavené.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 5: 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. novembra 2011

Za správnosť :
Hrčková Marta

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.
predsedníčka senátu

